Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0204

Handelens rolle i styrkelsen af EU's økonomiske sikkerhed

Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2026 om handelens rolle i styrkelsen af EU's økonomiske sikkerhed (2025/2113(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen[1] (forordningen om FDI-screening),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1781 af 13. september 2023 om en ramme for foranstaltninger til styrkelse af det europæiske økosystem for halvledere og om ændring af forordning (EU) 2021/694 (mikrochipforordningen)[3],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2675 af 22. november 2023 om beskyttelse af Unionen og dens medlemsstater mod tredjelandes økonomiske tvang[4],

---

1 EUT L 79 I af 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj.
2 EUT L 206 af 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj.
3 EUT L 229 af 18.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1781/oj.
4 EUT L, 2023/2675, 7.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2675/oj.

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020[5] (forordningen om kritiske råstoffer),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724[6],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2747 af 9. oktober 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger vedrørende en nødsituation for det indre marked og det indre markeds modstandsdygtighed og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2679/98 (forordningen om nødsituationer for det indre marked og det indre markeds modstandsdygtighed)[7],

– der henviser til Kommissionens henstilling af 3. oktober 2023 om teknologiområder af kritisk betydning for EU's økonomiske sikkerhed med henblik på yderligere risikovurdering sammen med medlemsstaterne (C(2023)6689),

– der henviser til Kommissionens henstilling (EU) 2025/63 af 15. januar 2025 om gennemgang af udgående investeringer på teknologiområder, der er afgørende for Unionens økonomiske sikkerhed[8],

– der henviser til Kommissionens henstilling (EU) 2025/683 af 8. april 2025 om koordinering af nationale kontrollister[9],

– der henviser til Rådets henstilling af 23. maj 2024 om forbedring af forskningssikkerheden[10],

– der henviser til Kommissionens forslag af 24. januar 2024 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om screening af udenlandske investeringer i Unionen og om ophævelse af Europa-Parlamentets og

---

5 EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj.
6 EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj.
7 EUT L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj.
8 EUT L, 2025/63, 15.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/63/oj.
9 EUT L, 2025/683, 16.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/683/oj.
10 EUT C, C/2024/3510, 30.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3510/oj.

Rådets forordning (EU) 2019/452 (COM(2024)0023),

– der henviser til Kommissionens forslag af 11. marts 2025 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammer, der skal styrke tilgængeligheden af og forsyningssikkerheden for kritiske lægemidler samt tilgængeligheden af og adgangen til lægemidler af fælles interesse, og om ændring af forordning (EU) 2024/795 (COM(2025)0102),

– der henviser til Kommissionens forslag af 20. januar 2026 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA), den europæiske ramme for cybersikkerhedscertificering og sikkerhed i IKT-forsyningskæden og om ophævelse af forordning (EU) 2019/881 (forordningen om cybersikkerhed 2) (COM(2026)0011),

– der henviser til Kommissionens forslag af 21. januar 2026 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digitale net, om ændring af forordning (EU) 2015/2120, direktiv 2002/58/EF og beslutning nr. 676/2002/EF, og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 og afgørelse nr. 243/2012/EU (forordningen om digitale net) (COM(2026)0016),

– der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 20. juni 2023 om "En europæisk økonomisk sikkerhedsstrategi" (JOIN(2023)0020),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. januar 2025 med titlen "Et konkurrenceevnekompas for EU" (COM(2025)0030),

– der henviser til den fælles meddelelse af 3. december 2025 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Styrkelse af EU's økonomiske sikkerhed" (JOIN(2025)0977),

– der henviser til Enrico Lettas rapport fra april 2024 med titlen "Much more than a market" (Meget mere end et marked),

– der henviser til de politiske retningslinjer af 18. juli 2024 for den næste Europa-Kommission 2024-2029,

– der henviser til Mario Draghis rapport af 9. september 2024 med titlen "The future of European competitiveness" (Fremtiden for den europæiske konkurrenceevne),

– der henviser til opgavebeskrivelsen af 17. september 2024 fra Kommissionens formand til den indstillede kommissær for handel og økonomisk sikkerhed samt for interinstitutionelle forbindelser og gennemsigtighed,

– der henviser til den EU-liste over kritiske lægemidler, som Det Europæiske Lægemiddelagentur har oprettet og ajourfører for at afhjælpe sårbarheder og mangler i forsyningen af essentielle lægemidler,

– der henviser til Kommissionens hvidbog af 24. januar 2024 om eksportkontrol (COM(2024)0025),

– der henviser til Kommissionens hvidbog af 24. januar 2024 om udgående investeringer (COM(2024)0024),

– der henviser til Kommissionens hvidbog af 24. januar 2024 om mulighederne for at øge støtten til forskning og udvikling, der omfatter teknologier med dobbelt anvendelse (COM(2024)0027),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A10-0148/2026),

A. der henviser til, at EU's åbenhed over for handel og investeringer fortsat udgør en hjørnesten i dets velstand, konkurrenceevne og globale indflydelse;

B. der henviser til, at det internationale økonomiske miljø har gennemgået et strukturelt skift, der er kendetegnet ved en stigende geopolitisk rivalisering, systemisk konkurrence, strukturel overkapacitet og øget anvendelse af økonomiske instrumenter til strategiske formål såsom anvendelse af handel og økonomisk afhængighed som våben og økonomisk tvang;

C. der henviser til, at den stigende anvendelse af eksportkontrol eller eksportrestriktioner, statsstøttepolitikker, der forvrider fair konkurrence, den stigende anvendelse af handel som våben og økonomisk tvang kræver, at EU hurtigst muligt udvikler en effektiv økonomisk sikkerhedsstrategi, der på omfattende vis afhjælper dets økonomiske sårbarheder;

D. der henviser til, at en troværdig økonomisk sikkerhedsstrategi skal være styret af målet om at styrke EU's økonomiske, digitale og finansielle autonomi, samtidig med at det indre markeds integritet bevares, omfanget af en sådan overafhængighed i de relevante sektorer kvantificeres, retssikkerheden for de økonomiske aktører sikres, og EU's engagement i retfærdig og bæredygtig handel og en regelbaseret international orden opretholdes; der henviser til, at dette også kræver en reduktion af den strategiske teknologiske afhængighed, herunder inden for digital infrastruktur, halvledere, cloudtjenester og cybersikkerhedssystemer, da disse er integrerede komponenter i den økonomiske sikkerhed;

E. der henviser til, at den fælles meddelelse af 3. december 2025

markerer en begrebsmæssig ændring i EU's tilgang til økonomisk sikkerhed, der afspejler erkendelsen af, at handel og økonomisk åbenhed ikke udelukkende kan betragtes som noget positivt, og at tredjelande kan udnytte den indbyrdes økonomiske afhængighed til strategiske eller tvangsmæssige formål; der henviser til, at EU og dets medlemsstater som følge heraf skal være parate til at acceptere økonomiske omkostninger, hvor det er nødvendigt for at mindske sårbarheder og øge den generelle sikkerhed; der henviser til, at økonomiske sikkerhedshensyn derfor skal integreres som en strukturel dimension af EU's politik for handel og økonomi i stedet for at blive behandlet som en ekstraordinær afvigelse fra den;

F. der henviser til, at begrebet økonomisk sikkerhed ikke er defineret i EU-retten eller i nogen officiel EU-dokumentation, uanset de omfattende rammer, der er fastsat i de fælles meddelelser af 20. juni 2023 og 3. december 2025; der henviser til, at der ikke desto mindre er opstået en bred konsensus omkring forståelsen af, at økonomisk sikkerhed for EU består i dets evne til at foregribe, afværge og reagere på trusler mod dets økonomi, dets borgere og dets strategiske interesser – herunder risici for forsyningskædens modstandsdygtighed, for kritisk infrastrukturs fysiske sikkerhed og cybersikkerhed, for teknologisikkerhed, herunder gennem teknologilækage, og for økonomisk åbenhed, hvor afhængighed bruges som våben, eller hvor der udøves tvang – og at håndteringen heraf på den ene side kræver, at EU håndterer strategisk afhængighed gennem produktion internt i EU eller diversificering og på den anden side afbøder strukturelle sårbarheder gennem bevarelse af EU's kontrol over kritiske aktiver, herunder gennem screening af udenlandske investeringer;

G. der henviser til, at nylige analyser viser forskelle i produktionsomkostningerne på mellem 30 % og 40 % mellem europæiske og kinesiske producenter, hvilket påvirker næsten to tredjedele af den europæiske værditilvækst i industrien; der henviser til, at disse forskelle er strukturelle og selvforstærkende, drevet af et sammenhængende system af statsstøtte, faktorprisfordele og lovgivningsmæssig asymmetri, som produktivitetsgevinster alene ikke kan opveje; der henviser til, at EU oplever et hidtil uset underskud på handelsbalancen med Kina, hvor underskuddet når op på 400 mia. EUR, selv om EU opretholder et samlet overskud i forhold til resten af verden; der henviser til, at dette underskud har været drevet af massivt subsidieret overkapacitet i produktionen i Kina, hvilket har ført til afindustrialisering i EU; der henviser til, at den forventede valutakursregulering ikke er blevet realiseret, hvilket øger forskellene i konkurrenceevnen yderligere og bidrager til tab af markedsandele for europæiske producenter; der henviser til, at EU's eksisterende handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter i vid udstrækning er produktspecifikke, og at deres gennemførelse i øjeblikket er utilstrækkelig til at imødegå systemiske forvridninger af denne størrelsesorden i hele økonomien;

H. der henviser til, at EU afsætter betydeligt færre administrative ressourcer til håndhævelse af handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger end sammenlignelige jurisdiktioner, hvilket skaber praktiske hindringer for at indlede og behandle sager på et tidspunkt, hvor de europæiske industrier står over for et stigende handelspres; der henviser til, at EU i forhold til de samlede importmængder og -værdier allerede gør betydeligt mindre hyppig anvendelse af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter end USA, Canada og Australien; der henviser til, at EU's antidumpingtold ofte er markant lavere end dem, der pålægges af andre store økonomier på trods af sammenlignelige konklusioner om dumping og skade; der henviser til, at EU er forpligtet til at anvende en skadesmargen, hvis den er lavere end dumpingmargenen; der henviser til, at EU har været tilbageholdende med at handle alene på grundlag af trussel om skade; der henviser til, at denne kombination af lavere håndhævelsesgrad, proceduremæssige begrænsninger og forholdsvis beskedne toldniveauer bidrager til omlægning af handelen og til opfattelsen af EU som et blødere håndhævelsesmiljø eller "dumpingområde" og dermed øger presset på EU's industrigrundlag;

I. der henviser til, at klimaændringer og miljøforringelser udgør en voksende og systemisk risiko for EU's langsigtede økonomiske sikkerhed, da de forstyrrer forsyningskæderne, truer landbrugsproduktionen og fremmer konkurrencen om ressourcer; der henviser til, at Ruslands anvendelse af leverancer af fossile brændstoffer som våben, efter at det indledte sin angrebskrig mod Ukraine, med særlig tydelighed har vist, at afhængigheden af importeret energi fra upålidelige tredjelande udgør en direkte og akut trussel mod EU's økonomiske sikkerhed, og at en fremskyndelse af og en nedbringelse af risici i forbindelse med omstillingen til vedvarende energikilder derfor ikke blot er en miljømæssig nødvendighed, men en strategisk nødvendighed; der henviser til, at selve den grønne omstilling imidlertid hurtigt har skabt en ny og betydelig afhængighed, navnlig med hensyn til kritiske råstoffer og rene teknologier, som f.eks. solpaneler, vekselrettere til solcellepaneler, elektriske køretøjer og netbatterier, hvis forsyning er koncentreret i Kina; der henviser til, at EU skal sørge for ikke at erstatte én strategisk afhængighed med en anden og derfor skal stræbe efter reel autonomi med hensyn til de inputmaterialer, der er nødvendige for den økologiske omstilling som et centralt element i dens økonomiske sikkerhedsstrategi;

J. der henviser til, at overvågning af forsyningskæden kan bidrage til at kortlægge, forebygge og afbøde økonomiske sikkerhedsrisici;

K. der henviser til, at økonomisk sikkerhed i sidste ende skal tjene EU's borgere; der henviser til, at evnen til at modstå og håndtere eksterne økonomiske chok er en forudsætning for at bevare levestandarden, kontinuiteten i de offentlige tjenester og opretholdelsen af den sociale samhørighed; der henviser til, at den økonomiske

sikkerhedspolitik derfor ikke kun skal vurderes i forhold til makroøkonomiske aggregater eller strategiske interesser, men også i forhold til dens konkrete indvirkning på borgernes velfærd;

Udviklingen i risikolandskabet for den økonomiske sikkerhed

1. glæder sig over den fælles meddelelse af 3. december 2025 som et nødvendigt skridt til at styrke EU's fælles tilgang til økonomisk sikkerhed; bemærker, at der er behov for yderligere skridt for at operationalisere EU's mål for økonomisk sikkerhed, herunder en handlingsplan, en køreplan og konkrete mål for at nedbringe risikoen i forsyningskæderne inden for strategiske sektorer;

2. mener, at den fælles meddelelse med rette understreger behovet for en kulturændring, der går fra en reaktiv til en mere proaktiv tilgang til økonomisk sikkerhed; understreger, at dette kræver et paradigmeskift i retning af en helhedstilgang, hvor Kommissionen, Parlamentet, medlemsstaterne, den private sektor og andre offentlige og private interessenter samarbejder om at bidrage til målet om at styrke EU's økonomiske sikkerhed; understreger, at en ægte europæisk økonomisk sikkerhedsstrategi skal være baseret på strategiske retningslinjer, der integrerer og strategisk tilpasser politikker inden for klima og energi, handel og konkurrence, regulering af det digitale marked, industripolitik, forskning og innovation, udenlandske investeringer og euroens rolle;

3. deler Kommissionens vurdering af, at økonomiske sikkerhedsforanstaltninger på kort sigt kan medføre visse omkostninger for både virksomheder og offentlige institutioner, men understreger, at omkostningerne som følge af afhængigheder og eksponering over for økonomisk tvang er langt højere; opfordrer til, at sådanne foranstaltninger støttes tilstrækkeligt gennem Horisont Europa og Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne under den næste flerårige finansielle ramme; opfordrer Kommissionen til at sikre tilstrækkelig støtte til de industrier og arbejdstagere, der er mest berørt af forstyrrelser i forsyningskæderne eller andre former for økonomisk pres eller økonomisk tvang;

4. minder om, at EU er en af verdens største handelsmagter, og at mere end 20 % af dets BNP stammer fra ekstern handel; understreger, at handel og internationale investeringer er af grundlæggende betydning for EU's økonomi; understreger, at EU's høje grad af integration på de globale markeder har medført øget eksponering over for forstyrrelser, tvangsmæssig praksis og strategisk indflydelse fra tredjelande, der udøves gennem flaskehalse i forsyningskæder, monopolstillinger inden for kritiske input, afhængighed af højrisikoleverandører af kritiske teknologier og sårbarheder i vigtig fysisk og digital infrastruktur og med hensyn til energiimport fra tredjelande; understreger, at denne betydelige og strukturelle afhængighed af eksterne aktører i forbindelse med

strategiske varer, tjenester og infrastruktur skaber farlige sårbarheder, som der er et presserende behov for at imødegå;

5. understreger, at de seneste kriser – herunder covid-19-pandemien, afbrydelser af energiforsyningen som følge af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, udbredelsen af ulovlige toldsatser, handelsrestriktioner og andre protektionistiske foranstaltninger, tilbagevendende spændinger, der påvirker de globale transport- og logistikruter, tvangsmæssige begrænsninger for adgangen til kritiske materialer, de tiltagende økonomiske konsekvenser af klimaændringerne, herunder som følge af ekstreme vejrfænomener, der forstyrrer produktionen og logistikken, statsstøttepolitikker og tredjelandes dumping af subventioneret overkapacitet i nøglesektorer på de europæiske markeder – har vist, hvordan afhængighed af import hurtigt kan udmønte sig i mangler, inflation, skade på lokale produktionskapaciteter og produktionsafbrydelser; understreger, at eksportafhængigheder også har vist sig at udgøre en betydelig risiko for EU's eksportører; understreger, at både import- og eksportafhængigheder udgør konkrete begrænsninger for Europas økonomiske aktivitet og EU's evne til at reagere effektivt på eksterne chok; understreger, at disse sårbarheder er strukturelle snarere end midlertidige, da de skyldes koncentrationer og monopoler, der har udviklet sig over tid;

6. udtrykker dyb bekymring over Kinas systemiske markedsforvridning, der giver næring til overkapacitet, herunder omfattende statsstyrede støtteordninger, strategiske "køb kinesisk"-udbud, særbehandling af indenlandske virksomheder og manglende gensidighed; gentager, at handel ikke kan være fair i et system, hvor ét land dominerer og oversvømmer verdensmarkedet;

7. glæder sig over Kommissionens plan om at udarbejde en omfattende, systematisk og regelmæssigt opdateret vurdering af EU's mest kritiske afhængigheder i værdikæderne og opfordrer til, at disse vurderinger indeholder en analyse af sårbarheder, der potentielt kan føre til EU-flaskehalse, herunder kvantificerede data om importkoncentrationer og globale markedsandele pr. land og sektor;

Forebyggelse gennem diversificering, innovation og konkurrenceevne

8. fremhæver, at økonomisk sikkerhed ikke må fortolkes som økonomisk isolation; bekræfter på ny, at åbenhed over for bæredygtig handel og bæredygtige investeringer kombineret med foranstaltninger, der tager sigte på at imødegå urimelig konkurrence og diversificere partnere, leverandører, energiimporten og transportruter, er ét af EU's primære midler til at mindske sin strukturelle sårbarhed over for eksterne chok og forstyrrelser i kritiske sektorer og tvangsmæssig praksis; fremhæver, at styrkelsen af EU's modstandsdygtighed og økonomiske sikkerhed bør være et

eksplicit mål for ethvert handels- eller investeringspartnerskab i EU; understreger, at fremme af efterspørgslen efter EU-producerede alternativer og oprettelse af EU-baserede sektorspecifikke økosystemer er afgørende for på troværdig vis at opbygge EU's økonomiske sikkerhed;

9. understreger, at EU-markedets åbenhed skal være rodfæstet i principper om gensidighed, pålidelighed og ikketvang, og at den ikke kan være ubetinget, hvis grundlæggende sikkerhedsinteresser er på spil; understreger, at EU har betydelige økonomiske styrker, navnlig dets indre marked med 18 billioner EUR og 450 millioner forbrugere, dets førerposition inden for højteknologisk produktion og højteknologiske tjenester, dets høje standarder og normer samt dets uddannelsesinstitutioner og forsknings- og udviklingsprogrammer (FoU) af høj kvalitet; understreger, at disse styrker bør udnyttes i lyset af ekstern tvang, navnlig på områder, hvor europæiske varer eller teknologier er uundværlige på de globale markeder;

10. advarer om, at et erhvervsklima på mikro- og makroplan, der svækker virksomhedernes konkurrenceevne, herunder faktorer, som f.eks. hindringer for det indre marked, unødvendige administrative byrder, lovgivningsmæssig usikkerhed, høje energipriser, alt for komplekse tilladelsesprocedurer og underinvesteringer, modvirker innovation og underminerer EU's økonomiske modstandsdygtighed og sikkerhedsmål;

11. understreger, at EU's økonomiske sikkerhed ikke kan styrkes væsentligt, så længe den europæiske økonomi er alt for afhængig af importen af fossile brændstoffer eller vedvarende teknologier; mener, at det at tilstræbe stabile og forudsigelige dekarboniseringspolitikker, der tager sigte på at opnå nettonulemission og bringe importen af fossile brændstoffer til ophør, bidrager til at styrke den økonomiske sikkerhed og fremme EU's konkurrenceevne; understreger, at mærkbart øgede og fremskyndede investeringer i elektrificering og i en cirkulær økonomi er afgørende for at mindske EU's strategiske afhængigheder af eksterne aktører; tilskynder Kommissionen til at vedtage stærke og brede efterspørgselspolitikker for at øge efterspørgslen efter europæiske strategiske lavemissionsvarer, som er afgørende for energiomstillingen såsom grønt stål, batterier, vedvarende energi og halvledere; opfordrer desuden Kommissionen til at sikre, at den grønne omstilling ikke fører til den samme strukturelle afhængighedslogik bare i en anden form, og i den henseende at prioritere produktionskapacitet i EU, strategisk lageropbygning og stærk diversificering af indkøb af kritiske råstoffer og komponenter inden for ren teknologi, som omstillingen er afhængig af;

12. understreger, at et fuldt fungerende og integreret indre marked udgør en hjørnesten for den økonomiske sikkerhed; understreger, at

en dybere integration og fjernelse af hindringer i adgangen til et reelt harmoniseret marked for varer, tjenester og kapital er afgørende for EU's socioøkonomiske model, konkurrenceevne og sikkerhed på lang sigt; mener, at opskalering af investeringer i uddannelse, innovation og FoU er et væsentligt element i den langsigtede strategi til beskyttelse af EU's økonomiske sikkerhed;

13. beklager EU's for store afhængighed af tredjelande i forbindelse med forsyningen af kritiske råstoffer og anerkender, at denne afhængighed eksponerer EU for betydelige geopolitiske og økonomiske sårbarheder i værdikæderne; mener derfor, at en styrkelse af den interne modstandsdygtighed, herunder gennem strategiske projekter inden for EU's indenlandske minedrift og forarbejdning, øgede genanvendelseskapaciteter, forbedret ressourceeffektivitet og fuld gennemførelse af en model med cirkulær økonomi udgør en bæredygtig og strategisk løsning; opfordrer til en ambitiøs retsakt om cirkulær økonomi; opfordrer til stimulering af investeringer i kritisk innovativ cirkulær teknologi og til beskyttelse af sådanne investeringer;

14. understreger, at beskyttelsen af borgerne mod udefrakommende økonomiske chok – herunder forstyrrelser i forsyningskæder, stigninger i energipriserne og konsekvenserne af økonomisk tvang – er et centralt mål for den økonomiske sikkerhedspolitik; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de sociale konsekvenser af økonomiske sikkerhedsforanstaltninger vurderes systematisk, og at sådanne foranstaltninger ikke påvirker de mest sårbare uforholdsmæssigt;

15. minder om, at handelspolitik er et strategisk element i EU's indflydelse og bør anvendes proaktivt til at beskytte EU's sikkerhedsinteresser og den strategiske autonomi; understreger behovet for at bevæge sig ud over en overvejende defensiv tilgang og kombinere og anvende eksisterende instrumenter på en mere strategisk og fremadskuende måde, herunder ved at udnytte den indbyrdes økonomiske afhængighed på måder, der styrker EU's geopolitiske position;

16. minder om, at effektiviteten af EU's dagsorden for handel og økonomisk sikkerhed afhænger af en konsekvent anvendelse af handelsregler og væsentlige klausuler i handels-, partnerskabs- og associeringsaftaler; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at styrke sine bestræbelser på at sikre fuld og effektiv overholdelse af sine egne tilsagn og forpligtelser, navnlig med henblik på udviklingsvenlig politikkohærens;

17. opfordrer Kommissionen til at afslutte igangværende forhandlinger og aktivt at efterstræbe en strategisk og ambitiøs tilgang til handelsaftaler og sektorspecifikke partnerskaber med pålidelige partnere som et centralt element i sin diversificeringsstrategi;

mener, at diversificeringen af tredjelandsleverandører og eksportmarkeder bør baseres på og styres af en klar vurdering af EU's strukturelle sårbarheder; understreger behovet for som en prioritet at supplere traditionelle, helhedsorienterede frihandelsaftaler med nye, mere fleksible og målrettede former for handels- og investeringspartnerskaber, som udtrykkeligt tager sigte på at nedbringe risici, der er forbundet med import og eksport, gennem udvikling af sikre og modstandsdygtige forsyningskæder inden for visse højrisikosektorer; understreger, at sådanne partnerskaber bør omfatte bindende forpligtelser og kræve fuld inddragelse af Parlamentet og gennemsigtighed med hensyn til Parlamentet under hele forhandlingsforløbet samt Parlamentets godkendelse i ratifikationsprocessen;

18. understreger den strategiske betydning, som den moderniserede associeringsaftale mellem EU og MERCOSUR har for EU's økonomiske sikkerhed; understreger, at aftalen vil bidrage til diversificering af adgangen til kritiske råstoffer og styrkelse af modstandsdygtige værdikæder;

19. fremhæver den strategiske relevans af at fremme økonomisk og handelsmæssigt engagement med Indien, der udgør en stadig vigtigere fremstillings- og teknologiplatform med en voksende rolle inden for digitale tjenester og forsyningen af kritiske råstoffer;

20. understreger vigtigheden af at fremskynde igangværende forhandlinger om frihandelsaftaler med partnere som Filippinerne og Thailand og af at færdiggøre handelsaftalen med Indonesien, set i lyset af disse landes øgede rolle i forbindelse med produktion af kritiske mineraler, elektronik og komponenter til ren teknologi; understreger, at det er nødvendigt med forudsigelige handelsrammer for at sætte ind over for eksportbegrænsninger og risici, der er forbundet med koncentreret forsyning, og for at forankre EU stærkere i den indopacifiske regions industrielle værdikæder;

21. glæder sig over afslutningen af handelsforhandlingerne med Australien, der er en pålidelig og ligesindet partner; understreger, hvor vigtigt dette regelbaserede partnerskab er med hensyn til at bidrage til stabilitet i forsyningen og diversificering af forsyningskæderne, i betragtning af Australiens betydelige reserver af kritiske råstoffer og dets produktion af minedrifts- og forarbejdningsteknologier; glæder sig over det yderligere samarbejde om at tackle fælles økonomiske sikkerhedsudfordringer, navnlig i betragtning af Australiens førstehåndserfaring inden for reaktion på økonomisk tvang;

22. opfordrer til etablering af en struktureret dialog mellem EU og Det Forenede Kongerige om økonomisk sikkerhed for at øge koordineringen af handel, investeringsscreening og

modstandsdygtighed i værdikæderne; støtter et tættere samarbejde under handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige for at kunne foregribe forstyrrelser inden for strategiske sektorer;

23. støtter opfordringen i EU's strategi for den indopacifiske region om at uddybe samarbejdet med asiatiske partnere om økonomisk sikkerhed, herunder gennem stærkere partnerskaber med medlemmer af Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien og tættere kontakt med partnere, der deltager i det omfattende og progressive grænseoverskridende Stillehavspartnerskab;

24. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at ratificere udestående frihandelsaftaler;

25. opfordrer Kommissionen til at foreslå en fornyet og inkluderende handels- og investeringsdialog med udviklingslande og -regioner på grundlag af gensidigt fordelagtige partnerskaber, der rækker ud over udvidet markedsadgang eller udvinding af naturressourcer; understreger vigtigheden af at fremme lokal og regional værdiskabelse under handelsaftaler og sektorspecifikke partnerskaber ved at udvikle rene og bæredygtige værdikæder og samtidig fremme inkluderende og bæredygtig udvikling og sikre beskyttelsen af miljøstandarder og arbejdstagerrettigheder;

26. bemærker, at EU for nuværende er afhængig af Kina for omkring 98 % af sin forsyning af sjældne jordarter og over 90 % af sin magnesiumimport, at genanvendelsesprocenten i EU for sjældne jordarter stadig ligger på under 1 %, og at over 60 % af den globale kapacitet inden for lithiumraffinering og over 85 % af kapaciteten til forarbejdning af sjældne jordarter er koncentreret i et enkelt tredjeland, hvilket indebærer, at EU er langt fra at nå målene for de kritiske råstoffer; peger på vigtigheden af aftaler, der er indgået med ligesindede lande på dette område, og på behovet for fortsat at forhandle nye partnerskaber på plads for at øge modstandsdygtigheden i EU's forsyningskæder;

27. understreger, at EU's handelspolitik bør have diversificering af forsyningskilder for kritiske råstoffer som et strategisk mål på grund af råstoffernes afgørende rolle i den grønne omstilling og inden for forsvaret; bemærker, at selv om forordningen om kritiske råstoffer er et vigtigt skridt i retning af at styrke EU's modstandsdygtighed, er den fortsat utilstrækkelig i indsatsen over for afgørende sårbarheder, navnlig den fortsatte koncentration af raffinerings- og forarbejdningskapaciteter i et begrænset antal tredjelande; understreger, at forordningen er baseret på ikkebindende benchmarks på EU-plan, og at tilgængeligheden af øremærket finansiering og effektiv gennemførelseskapacitet fortsat er begrænset;

28. bifalder RESourceEU-initiativet til at øge finansieringen til EU's indenlandske strategiske minedrift, forarbejdningskapacitet og genanvendelse; understreger dog, at disse fremmende foranstaltninger nødvendigvis må kombineres med foranstaltninger inden for beskyttelse og partnerskab for senest i 2030 at opnå en vellykket nedbringelse af risici i værdikæden for kritiske råstoffer; gentager, at den langsigtede forretningsplan for investeringer – og for bæredygtigheden heraf – i pålidelige værdikæder for kritiske råstoffer derfor bør ledsages af mindstepriser og aftagelsesgarantier i et stærkt samarbejde med ligesindede lande, hvilket skulle modvirke risikoen for, at et tredjeland misbruger sin monopolstilling på markedet til at underbyde sårbare konkurrenter; understreger, at RESourceEU-initiativet må blive et effektivt instrument til at fremskynde opnåelsen af 2030-målene, der er fastlagt i forordningen om kritiske råstoffer; understreger, at EU ikke vil kunne nå sine benchmarks inden for den fastsatte tidsfrist, medmindre der sker en hurtig mobilisering af koordineret finansiel støtte til udvindings-, behandlings- og genanvendelsesprojekter;

29. understreger, at EU's diplomati omkring kritiske råstoffer bør række ud over udvinding og adgang til primære ressourcer og systematisk bør tage fat på behandling, raffinering og aktiviteter længere nede i kæden, hvor strategiske sårbarheder og koncentrationsrisici stadig er særlig alvorlige;

Overvågning, håndtering og afbødning af identificerede risici

30. konkluderer, at en styrkelse af EU's økonomiske sikkerhed er afgørende for at sikre EU's økonomiske og politiske suverænitet, det indre markeds integritet, forsyningskædernes modstandsdygtighed og EU-virksomhedernes økonomiske levedygtighed samt EU-borgernes levebrød, herunder med hensyn til kvalitetsjob; understreger, at en omfattende og integreret tilgang til økonomisk sikkerhed ikke kun bør sigte mod at mindske eksterne afhængigheder, men også mod at opbygge strategisk autonomi inden for kritiske råstoffer, teknologi, energi, transport, finans og digital infrastruktur; opfordrer derfor Kommissionen til at integrere økonomisk sikkerhed på tværs af alle industripolitikker, herunder sektorlovgivning og risikovurderinger af forsyningskæder, for at sikre en konsekvent tilgang;

31. erkender, at visse kritiske økonomiske eksponeringer på grund af deres omfang, koncentration, strategiske betydning eller uigenkaldelige karakter kræver målrettede, presserende og afgørende afbødende foranstaltninger; understreger, at foranstaltninger i sådanne tilfælde legitimt kan omfatte restriktioner for eller forbud mod markedsadgang, økonomisk aktivitet eller investeringsstrømme fra tredjelande for at beskytte EU's væsentlige interesser og den offentlige orden; gentager, at adgang til det indre marked er EU's største middel til at udøve indflydelse, og opfordrer

Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge omvendte afhængigheder til at lægge pres på tredjelande for at fjerne ulovlige eksportrestriktioner, der er pålagt EU;

32. opfordrer Kommissionen til at foreslå flere foranstaltninger for at forebygge eller begrænse økonomiske sikkerhedsrisici; støtter i den forbindelse Kommissionens forslag om at kræve, at EU-operatører diversificerer leverandører i specifikke højrisikosektorer; mener, at dette i fremtiden bør udvides til også at kræve, at operatører skal diversificere forsyningslandet eller -regionen;

33. understreger behovet for at udvikle effektive værktøjer med henblik på tidlig overvågning, afdækning og vurdering af økonomiske sikkerhedsrisici langs værdikæder i højrisikoområder for at muliggøre en proaktiv kortlægning af eksisterende og potentielle strategiske afhængighedsforhold; understreger, at både medlemsstaterne og den private sektor er afgørende partnere i at kortlægge og vurdere afhængighedsforhold; støtter Kommissionens forslag om at oprette et økonomisk sikkerhedsefterretningsknudepunkt for at konsolidere tilgængelige oplysninger; opfordrer Kommissionen til at udvikle værktøjer, der sigter mod at dele økonomisk efterretning med internationale partnere for at foregribe tredjelandes handlinger, der bruger afhængighed som våben over for EU;

34. opfordrer Kommissionen til at oprette en årlig resultattavle for økonomisk sikkerhed for systematisk at vurdere fremskridtene hen imod målene i den økonomiske sikkerhedsstrategi; understreger, at en sådan mekanisme bl.a. bør omfatte klare og målbare indikatorer, der bl.a. viser mindskelsen af kritisk afhængighed pr. sektor, antallet af tilfælde af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, der er udpeget som relevante for den økonomiske sikkerhed, og stigningen i antallet af alternative leverandører; understreger, at gennemsigtig og regelmæssig rapportering er afgørende for at sikre ansvarlighed og informeret politiktilpasning;

35. understreger, at sådanne foranstaltninger bør være forholdsmæssigt afpassede og skræddersyet til risikoens alvor og varighed, være baseret på klart definerede risikotærskler, objektive og verificerbare kriterier og forudgående analyser og være underlagt løbende overvågning og revision;

36. understreger, at eksisterende EU-instrumenter, der er udformet til at afhjælpe strukturelle sårbarheder, markedsforvridninger og ikkemarkedsmæssig praksis, som foreslået af Kommissionen i den fælles meddelelse af 3. december 2025, om nødvendigt bør moderniseres og anvendes mere strategisk og beslutsomt, og at fragmenteret, tøvende eller inkonsekvent anvendelse af sådanne instrumenter undergraver deres effektivitet, herunder deres afskrækkende virkning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at

afkorte tidsplanen for handelsbeskyttelsesundersøgelser og følge forskellige landes eksempel med hensyn til i højere grad at anvende eksisterende bestemmelser om trussel om skade og midlertidige foranstaltninger, som begge er juridisk tilladte, men underudnyttede, for at forhindre uoprettelig skade for EU-industrien;

37. understreger, at økonomisk sikkerhed ikke på lang sigt kan opnås gennem generelle autarkifremmende eller protektionistiske foranstaltninger, men at det på nuværende tidspunkt er presserende nødvendigt at træffe målrettede foranstaltninger for at standse bølgen af afindustrialisering og beskytte strategiske sektorer i EU mod urimelig konkurrence fra billige importvarer fra tredjelande i sektorer såsom stål, kemikalier, farmaceutiske produkter, vedvarende energi og grønne varer; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan for beskyttelse af EU's strategiske sektorer, der har størst risiko for global overkapacitet;

38. mener, at den samtidige udvidelse af industriel kapacitet på tværs af flere strategiske sektorer fra visse store tredjelandsøkonomiers side, navnlig Kina, udgør en systemisk konkurrencemæssig udfordring, der ikke kan tackles tilstrækkeligt gennem sektoropdelte tiltag; mener, at systemiske risici af denne art kræver systemiske reaktioner, der er målrettet de strukturelle forhold, som skaber overkapacitet i stor skala, snarere end håndtering af deres konsekvenser på individuelle markeder;

39. glæder sig over Kommissionens forslag af 7. oktober 2025 til en forordning, der håndterer de negative handelsrelaterede virkninger af global overkapacitet på Unionens stålmarked[11], som en anerkendelse af den strategiske betydning af at opretholde en levedygtig europæisk stålsektor; understreger, at tabet af europæisk stålproduktionskapacitet ville udgøre en uoprettelig risiko for den økonomiske sikkerhed; bemærker dog, at problemet med overkapacitet ikke er begrænset til stål og aluminium, men også berører mange andre sektorer, som f.eks. kemikalier, og produkter afledt af stål og aluminium; er bekymret over, at handelsbeskyttelsesundersøgelser er for langsomme, ressourcekrævende og produktspecifikke til i tilstrækkelig grad at imødegå forvridninger i hele økonomien som følge af overkapacitet; mener, at EU bør udvikle passende instrumenter til overvågning og håndtering af systemisk overkapacitet i hele værdikæden;

Handelspolitiske instrumenter, håndhævelse og afskrækkelse

40. understreger, at den afskrækkende virkning og konkurrenceevnen svækkes, hvis håndhævelsesforanstaltningerne bliver forsinkede, er inkonsekvente eller opfattes som usikre; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre rettidig beslutningstagning, klare

---

11 COM(2025)0726.

aktiveringskriterier og forudsigelige konsekvenser, når der er konstateret eller kan opstå økonomiske sikkerhedsrisici eller urimelig praksis;

41. understreger, at en effektiv håndhævelse af EU's handelspolitik og den voksende økonomiske sikkerhedsdimension kræver passende administrative og tekniske ressourcer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at dets Generaldirektorat for Handel og Økonomisk Sikkerhed får passende personale, ekspertise og ressourcer til at håndhæve handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter og gennemføre EU's økonomiske sikkerhedsstrategi effektivt; understreger, at EU's økonomiske sikkerhedskapacitet bør styrkes i den nuværende geoøkonomiske kontekst;

42. understreger, at systematisk håndhævelse af de gældende handelsregler udgør EU's primære og forholdsmæssige reaktion på manglende overholdelse og er en forudsætning for enhver troværdig økonomisk sikkerhedsstrategi; beklager dog, at håndhævelsen af de nuværende regler ikke løser problemet fuldt ud; opfordrer derfor Kommissionen til at indføre en højere antidumpingtold svarende til den, der anvendes af sammenlignelige partnere, for at modvirke omlægning af handelen og dumping på EU-markedet; opfordrer desuden Kommissionen til at medtage miljø-, energi- og arbejdskraftomkostninger ved beregningen af dumpingmargenen for eksportører fra tredjelande og til at gå væk fra reglen om "den laveste told", som ikke kræves af Verdenshandelsorganisationen (WTO);

43. bemærker, at antidumping- og antisubsidieprocedurer er for snævert målrettede, for ressourcekrævende og for langsomme til at håndtere omfanget og den strukturelle karakter af de konkurrencemæssige udfordringer og den overkapacitet, som EU's industri nu står over for;

44. understreger, at EU's mål for modstandsdygtighed – herunder evnen til at forvalte økologiske, økonomiske og sociale omstillinger på en bæredygtig, retfærdig og demokratisk måde samt bevarelsen af menneskers, dyrs og planters sundhed og af naturressourcerne – er fast forankret i den primære og afledte EU-ret; mener, at denne retlige ramme udgør et solidt og stort set uudnyttet grundlag for at påberåbe sig de generelle undtagelser, der er fastsat i artikel XX i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel; opfordrer Kommissionen til at gøre mere omfattende og systematisk brug af undtagelserne i artikel XX, når EU-foranstaltninger, der forfølger disse legitime politiske mål, udfordres inden for rammerne af WTO;

45. opfordrer Kommissionen til at foreslå ændringer af eksisterende værktøjer for at muliggøre en mere aktiv, strategisk og koordineret anvendelse og til at foreslå nye værktøjer, hvor der er konstateret en klar og påviselig mangel i effektiviteten af eksisterende EU-

instrumenter; opfordrer til, at nuværende og kommende lovgivning og initiativer, der er relevante for den økonomiske sikkerhed, strømlines;

46. understreger, at troværdigheden af EU's reaktion på økonomisk tvang først og fremmest afhænger af dets vilje til rettidigt at afdække og formelt karakterisere tvangsmæssig praksis og dermed til at indlede den proces, der understøtter både afskrækkelse og forhandlingsstyrke; mener, at instrumentet til bekæmpelse af tvang er det mest velegnede værktøj til at udnytte EU's styrker i denne henseende; understreger, at instrumentet bør aktiveres i tilfælde af tvang eller trusler herom, at alle muligheder for nedtrapning bør undersøges, og at modforanstaltninger først bør indføres som en sidste udvej;

47. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at styrke EU's afskrækkelseskapacitet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en proaktiv strategi for at reagere på trusler rettet mod EU's økonomiske suverænitet, herunder den underliggende kritiske infrastruktur; understreger, at en sådan strategi hurtigt og effektivt skal kunne afholde udenlandske aktører fra at handle på deres trusler ved at gøre brug af hele arsenalet i EU's værktøjskasse med modforanstaltninger;

48. understreger, at hvis det med håndhævelse og engagement ikke lykkes at ændre den pågældende adfærd, bør EU følge en gradvis, forholdsmæssig og reversibel opskaleringsstrategi, der gør det muligt at øge presset på en kontrolleret måde, samtidig med at retssikkerheden og troværdige muligheder for nedtrapning opretholdes; opfordrer indtrængende Kommissionen til at reagere mere beslutsomt i denne henseende og minder om, at foranstaltninger, der ikke ændrer skadevoldende og tvangspræget adfærd, risikerer at undergrave troværdigheden og indvirkningen af EU's handelspolitik og medføre høje indledende politiske omkostninger til indgriben, uden at lige vilkår genoprettes;

49. opfordrer Kommissionen til at sikre, at anvendelsen af instrumenter til håndhævelse, handelsbeskyttelse og bekæmpelse af tvang samordnes inden for en sammenhængende operationel ramme i samarbejde med medlemsstaterne og økonomiske aktører; opfordrer endvidere Kommissionen til at undersøge udviklingen af en mekanisme til byrdefordeling på EU-plan for at bidrage til fordeling af omkostningerne i forbindelse med nationale reaktioner på økonomisk tvang og sikre politisk samhørighed og økonomisk modstandsdygtighed over for eskalerende handelsspændinger;

50. understreger, at den europæiske offentlige finansieringsbeføjelse er en central styrke for EU; mener, at der ikke bør anvendes offentlige EU-midler, medmindre de påviseligt styrker EU's suverænitet og modstandsdygtighed; opfordrer Kommissionen til at udnytte denne

styrke og indføre et værktøj til suspension af finansiering for at gøre det muligt hurtigt at begrænse adgangen til EU-finansiering i situationer, hvor tredjelande træffer foranstaltninger, der underminerer EU's økonomiske sikkerhed;

51. understreger behovet for at sikre sikker og uafbrudt adgang til kritiske komponenter, råstoffer og støtteteknologier, der anvendes i forsvarsrelateret produktion; understreger, at sårbarheder i forsyningskæden i sektorer med dobbelt anvendelse direkte kan påvirke EU's operationelle beredskab og økonomiske modstandsdygtighed;

52. understreger, at de stigende forbindelser mellem civil innovation og forsvarsapplikationer kræver en fælles tilgang til screening, eksportkontrol og tilsyn med investeringer i sektorer med dobbelt anvendelse med henblik på at forhindre utilsigtede overførsler af følsomme teknologier, samtidig med at EU's konkurrenceevne bevares;

53. fremhæver de strukturelle begrænsninger i EU's ramme for kontrol med eksport af produkter med dobbelt anvendelse, navnlig dens afhængighed af langsomt skiftende multilaterale ordninger, dens begrænsede kapacitet til at foregribe og reagere på nye teknologier og teknologier i hastig udvikling og dens fragmenterede gennemførelse på tværs af medlemsstaterne;

54. mener, at den nuværende ramme for eksportkontrol er et kludetæppe af forskellige nationale politikker og foranstaltninger på medlemsstatsplan, og at den mangler den effektivitet, konsekvens og hurtighed, der er afgørende for at reagere på den nuværende geoøkonomiske kontekst; understreger, at det er bydende nødvendigt at reformere og gå videre end de eksisterende nationale eksportkontrolpolitikker, for at sikre EU's økonomiske sikkerhed; understreger behovet for at udvikle en harmoniseret eksportkontrolordning på EU-plan; understreger, at en tilpasning af eksportkontrollen til internationale partnere vil styrke EU's økonomiske sikkerhed væsentligt;

55. glæder sig over de seneste ajourføringer af EU's eksportkontrolliste for produkter med dobbelt anvendelse i overensstemmelse med den liste, der blev vedtaget inden for rammerne af Wassenaararrangementet, selv om Rusland nedlagde veto mod sidstnævnte; opfordrer til en hurtig revision af forordning (EU) 2021/821[12] for at gøre det muligt for EU at tale med én stemme om eksportkontrol og indføre ensartet kontrol i hele EU, samtidig med at

---

[12] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 206 af 11.6.2021, s. 1, http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

den internationale tilpasning og retssikkerheden for operatørerne opretholdes; opfordrer i den forbindelse til, at der i Kommissionen oprettes en konsolideret enhed for den fælles økonomiske sikkerhedspolitik for at tackle de skiftende økonomiske sikkerhedsudfordringer, som tredjelandes vedvarende omgåelse af EU's eksportkontrol og sanktioner udgør, bemærker, at denne enhed bør støttes af medlemsstaternes efterretningstjenester med øget adgang til efterretninger i realtid om unddragelsesnetværk og kapacitet til udveksling af efterretninger i realtid med industrien for at afdække nye undvigelsestaktikker, bemærker endvidere, at den bør gives beføjelser til at fremme eksportkontrol og ressourcer til teknologisk udvikling, analyse og international koordinering samt beføjelser til at indføre robuste verifikationssystemer og teknologier til sporing i forsyningskæden;

56. understreger, at EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik bør sikre sammenhæng med EU's økonomiske sikkerhedsmål; understreger, at strategisk afhængighed, sårbarheder i forsyningskæden og tvungen økonomisk praksis i stigende grad har direkte sikkerhedsmæssige konsekvenser og påvirker kapaciteten i EU's forsvarsteknologiske og -industrielle base; opfordrer til, at økonomiske sikkerhedshensyn systematisk integreres i EU's strategiske politikker, forsvarsplanlægning og kriseresponsmekanismer med henblik på at styrke EU's beredskab og modstandsdygtighed i et stadig mere omstridt geopolitisk miljø;

Investeringer, kapitalstrømme og strategisk eksponering

57. glæder sig over det igangværende lovgivningsarbejde med retsakten om industriel fremskyndelse og understreger dens potentiale til at bidrage til EU's mål for økonomisk sikkerhed; mener, at retsakten kan yde et væsentligt bidrag til at mindske strategiske afhængighedsforhold og styrke EU's modstandsdygtighed over for udefrakommende chok og tvangsmæssig praksis;

58. understreger, at EU-finansierede programmer i strategisk følsomme sektorer bør udformes og gennemføres, så de primært gavner investeringer, der styrker den europæiske industrielle kapacitet, teknologiske udvikling og værdiskabelse i EU; understreger, at adgangen til EU-finansiering i disse sektorer bør være underlagt passende sikkerhedsforanstaltninger og betingelser, der sikrer, at modtagerne ikke udgør økonomiske sikkerhedsrisici, og at finansierede aktiviteter bidrager effektivt til EU's langsigtede modstandsdygtighed og strategiske interesser;

59. understreger, at der også er behov for foranstaltninger, der tilskynder til produktion i EU, for at gøre EU mere uundværligt i kritiske forsyningskæder og flaskehalse; hilser kravene om modstandsdygtighed, der er fastsat i forordningen om

nettonulindustri[13], velkommen og understreger, hvor vigtigt det er at kombinere dem med kvoter fra pålidelige leverandører, bl.a. også med henblik på at stimulere alternative EU-baserede leverandører og nå de produktionsmål, der er fastsat i forordningen om nettonulindustri;

60. understreger, at beslutninger om offentlige udbud i sektorer af særlig relevans bør anvendes som en løftestang til at styrke EU's industrielle kapacitet, forsyningssikkerhed og økonomiske sikkerhed; understreger, at adgangen til offentlige kontrakter i sådanne sektorer og til tilhørende EU-støtte bør være underlagt klare betingelser for støtteberettigelse, der sikrer, at de deltagende enheder ikke udgør økonomiske sikkerhedsrisici;

61. understreger behovet for at afhjælpe den manglende gensidige adgang til offentlige udbud inden for nøglesektorer; opfordrer til en effektiv anvendelse af EU's instrumenter over for tredjelande for at reagere på restriktive eller diskriminerende foranstaltninger for offentlige udbud på grundlag af princippet om lige vilkår;

62. minder om, at grænseoverskridende investeringer og kapitalstrømme er vigtige drivkræfter for vækst, innovation og konkurrenceevne i EU; bemærker, at europæiske vækstvirksomheder, der har brug for over 1 mia. EUR i finansiering, ofte er tvunget til at forlade EU for at sikre kapital; tilskynder derfor Kommissionen til hurtigst muligt at fuldføre kapitalmarkedsunionen og opfordrer til, at Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne udfylder dette finansieringsgab for vækstvirksomheder; bemærker imidlertid, at investeringer kan skabe sårbarhed, hvis kontrol, indflydelse eller adgang til følsomme aktiver, teknologier eller kritisk infrastruktur koncentreres i tredjelande;

63. fremhæver betydningen af den reviderede forordning om screening af udenlandske direkte investeringer som et centralt økonomisk sikkerhedsinstrument og opfordrer til, at den anvendes konsekvent, effektivt og strengt i alle medlemsstater, herunder gennem omfattende nationale screeningmekanismer, klare tidsfrister samt styrket samarbejde og informationsudveksling mellem de nationale myndigheder og Kommissionen, og til effektiv opfølgning, hvor der konstateres risici; opfordrer Kommissionen til at gøre fuld og proaktiv brug af bestemmelserne i den reviderede forordning og til at sikre, at listen over kritiske teknologier revideres løbende og ajourføres regelmæssigt;

---

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

64. opfordrer til en mere sammenhængende og koordineret europæisk tilgang til investeringsscreening, der understøttes af en stærkere håndhævelse på EU-plan og mere robuste og klart definerede betingelser for markedsadgang; opfordrer i den forbindelse til yderligere stærke mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer med økonomiske sikkerhedsindikatorer, som f.eks. joint ventures, overførsel af teknologier til europæiske enheder, aftagningsaftaler, hvorved udenlandske investeringspartnere forpligter sig til at købe en bestemt andel af produktionen, beskæftigelse af EU-arbejdstagere og integration med EU's værdikæder;

65. udtrykker dyb bekymring over det accelererende tempo, hvormed store teknologivirksomheder uden for EU konsoliderer deres markedsstyrke inden for AI og kvanteteknologier; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om de eksisterende EU-mekanismer er tilstrækkeligt rustede til at opdage, undersøge og om nødvendigt standse ikketraditionelle transaktioner såsom hire-and-license-out-ordninger (HALO), der underminerer EU's økonomiske sikkerhed i strategisk følsomme sektorer ved at undgå anmeldelsestærskler for fusioner og kontrol med udenlandske direkte investeringer;

66. noterer sig Japans erfaringer med at styrke sin ramme for økonomisk sikkerhed efter afbrydelsen af forsyningen af sjældne jordarter i 2010, som afslørede de strategiske risici ved overdreven afhængighed af en enkelt leverandør; fremhæver som model den rolle, som landets økonomi-, handels- og industriministerium spiller med hensyn til at koordinere investeringsscreening, eksportkontrol og foranstaltninger vedrørende industriel modstandsdygtighed;

67. opfordrer EU til at tage ved lære af den rolle, som det amerikanske udvalg for udenlandske investeringer spiller med hensyn til at sikre en sammenhængende og koordineret tilgang til screening af investeringer og beskyttelse af kritiske teknologier på tværs af forskellige agenturer og institutioner;

68. understreger, at investeringer, der påvirker kritisk infrastruktur, kræver øget årvågenhed, da ændringer i ejerskabsforhold, forvaltning eller operationel kontrol direkte kan påvirke forsyningssikkerheden og -kontinuiteten, herunder navnlig store transport- og logistikknudepunkter, der er afgørende for udenrigshandel og militær mobilitet, samt infrastruktur til energiproduktion, -transmission, -distribution og -lagring; er dybt bekymret over den stigende afhængighed af højrisikoleverandører i EU's kritiske infrastruktur; konkluderer, at EU har efterlignet sin afhængighed af fossile brændstoffer i importen af rene teknologier fra højrisikotredjelande, navnlig inden for vind- og solkraft og batterier, og bemærker, at disse ofte er udstyret med fjernovervågnings- og opdateringskapacitet, hvilket indebærer en betydeligt større risiko for dataeksfiltration, systemforstyrrelser eller

fjernindblanding i energinet, transportsystemer og anden kritisk infrastruktur; mener, at en sådan strukturel afhængighed udsætter EU for økonomisk tvang og sikkerhedsmæssige sårbarheder i en tid med øget geopolitisk konkurrence og opfordrer EU til at blive mere uafhængigt i disse sektorer; glæder sig over revisionen af forordningen om cybersikkerhed[14] som en mulighed for at sikre, at alle operatører af kritisk infrastruktur forbydes at anvende systemer med fjernovervågningskapacitet, der er fremstillet af højrisikoleverandører eller med teknologi licenseret af disse;

69. mener, at det er afgørende, at Kommissionen spiller en stærkere rolle med hensyn til at sikre EU's økonomiske sikkerhed i overensstemmelse med EU's enekompetence i forbindelse med den fælles handelspolitik i henhold til artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; peger i den forbindelse på forordningen om udenlandske subsidier[15] som et effektivt og virkningsfuldt EU-instrument til at beskytte det indre marked mod forvridninger, og understreger dens betydelige afskrækkende værdi; anser det for afgørende, at Kommissionen i sidste ende er ansvarlig for at godkende eller blokere udenlandske direkte investeringer i EU, hvis de giver anledning til økonomiske sikkerhedsrisici i EU; advarer om, at det at overlade sådanne beslutninger til medlemsstaterne skaber risiko for et kapløb mod bunden, hvorved konkurrence om indgående investeringer får de enkelte medlemsstater til at godkende transaktioner, der er skadelige for EU's kollektive interesser; opfordrer Kommissionen til at gøre fuld og beslutsom brug af sine beføjelser i henhold til forordningen om udenlandske subsidier, herunder gennem undersøgelser på eget initiativ, for at imødegå nye omgåelsespraksisser såsom toldudflytning, hvorved eksportører erhverver eller etablerer produktionsanlæg i tredjelande eller inden for EU for at opnå en ny oprindelse for varer og derved omgå EU's eksisterende antidumping- eller antisubsidietold eller for at opnå en monopolstilling på EU-markedet;

70. understreger, at der også opstår økonomiske sikkerhedsrisici, når udgående investeringer, strategiske partnerskaber eller omstrukturering af virksomheder muliggør overførsel, udvikling eller opskalering af følsom teknologi, produktionskapacitet eller teknisk knowhow uden for EU, herunder gennem greenfieldinvesteringer,

---

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15, http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked (EUT L 330 af 23.12.2022, s. 1, http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

joint ventures, licensordninger, kontraktproduktion eller flytning af centrale forsknings-, udviklings- og produktionsaktiviteter; understreger, at sådanne overførsler kan svække EU's langsigtede industrielle grundlag eller teknologiske førerposition;

71. noterer sig Kommissionens henstillinger om udgående investeringer og understreger behovet for at udvikle en fælles forståelse på EU-plan af de potentielle risici, der opstår som følge af investeringer, partnerskaber eller virksomhedsomstrukturering; understreger betydningen af en målrettet, risiko- og evidensbaseret og forholdsmæssig tilgang, der er begrænset til klart udpegede og veldefinerede risici, for at undgå utilsigtede afsmittende virkninger på legitime økonomiske aktiviteter og for at sikre, at EU's konkurrenceevne, innovationskapacitet og legitime globale økonomiske engagement ikke undergraves; opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at foreslå en ramme for screening af udgående investeringer for at imødegå risikoen for kritisk teknologilækage;

72. understreger, at EU – for at beskytte sin økonomiske sikkerhed – må opretholde sin effektive kontrol, beslutningskapacitet og operationelle autonomi eller strategiske uundværlighed med hensyn til kritiske teknologier, herunder navnlig avancerede halvledere og mikroelektronik, cloud- og datainfrastruktur, AI og højtydende databehandling, kvanteteknologier, avanceret robotteknologi, rumbaserede systemer og satellitsystemer, cybersikkerheds- og krypteringsteknologier og centrale energirelaterede teknologier, da disse er væsentlige søjler i Europas teknologiske og økonomiske suverænitet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at investeringsrelaterede risici på disse områder vurderes og håndteres på en målrettet og fortrolig måde;

73. understreger, at EU bør deltage fuldt ud i nye rammer for koordinering af halvledere; understreger, at EU i øjeblikket er underrepræsenteret i sådanne ordninger på trods af visse EU-virksomheders strategiske rolle i de globale forsyningskæder for halvledere;

74. understreger, at intellektuel ejendomsret og industriel knowhow i strategisk følsomme sektorer udgør centrale strategiske aktiver, hvis kontrol og placering er afgørende for EU's økonomiske sikkerhed; understreger, at offentlig støtte, beslutninger om udbud og tilladelser til udenlandske investeringer bør omfatte sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer, at kritisk intellektuel ejendom, der genereres eller udvikles i EU, forbliver effektivt forankret i EU og ikke overføres uden for EU på måder, der underminerer EU's teknologiske lederskab og industrielle kapacitet;

75. understreger, at der også kan opstå økonomiske sikkerhedsrisici, efter at en investering har fundet sted, og understreger behovet for

effektiv overvågning og risikovurdering af udviklingen efter investeringen, herunder forvaltning, strategisk beslutningstagning og potentiel overførsel af kritiske teknologier eller knowhow, for at sikre, at målene i EU's ramme for screening af investeringer nås fuldt ud;

Økonomisk sikkerhed på tværs af sektorpolitikker

76. anser søtransportruter, havne og logistiktjenester for at være kritiske økonomiske sikkerhedsaktiver og understreger, at beskyttelse af retten til fri sejlads bør være et centralt diplomatisk og militært mål for EU; opfordrer til styrket beredskabsplanlægning på EU-plan og koordinerede beredskabsmekanismer for at imødegå langvarige forstyrrelser, der påvirker større maritime kontrolpunkter såsom Hormuzstrædet;

77. opfordrer til en EU-mekanisme til at styrke modstandsdygtigheden inden for luftfragt af nødvendige varer (f.eks. medicinske forsyninger og kritiske komponenter), herunder hurtig kapacitetsmobilisering og forenklede tilladelsesprocedurer i kriseperioder;

78. opfordrer til en strategisk tilgang til godstogskorridorer, der prioriterer en styrkelse og integration af EU's interne godsbanenet for at afhjælpe eksisterende ineffektivitet og flaskehalse og samtidig støtte diversificerede og modstandsdygtige forbindelser med tredjelande, herunder langs ruter mellem Europa og Asien; understreger behovet for risikovurdering af korridorinfrastruktur, operatører og digitale systemer, der understøtter jernbanegods;

79. bemærker, at præmier for søfartsforsikring og risikoklassificeringer de facto kan blive handelshindringer i krisetider; opfordrer til et samarbejde på EU-plan med forsikringsselskaber, klassificeringsaktører og rederier for at sikre kontinuitet i kritiske forsendelser og for at forhindre manipulation gennem tvang;

80. opfordrer til forbedret brug af skibsfarts- og containerdata for at opdage tvang, omgåelse og ulovlig omdirigering, herunder forbedret EU-kapacitet til at kortlægge unormale rutemønstre og omladningscentre til sanktionsundgåelse;

81. ser med tilfredshed på, at der som en del af den nye udformning af EU's toldkodeks indføres en krisebestemt told- og grænsekontrolbane for kritiske input og nødvendige varer, og bemærker, at den aktiveres under større forstyrrelser og omfatter harmoniserede kriterier for at undgå fragmentering på tværs af medlemsstaterne;

82. opfordrer til at øge EU's modstandsdygtighed over for omfattende forstyrrelser i globale navigationssatellitsystemer, herunder jamming og spoofing, der påvirker luftfarten, gennem indførelse af backupnavigationsprotokoller og sikre positioneringsalternativer og

robuste detektions- og afbødningssystemer, herunder, hvor det er relevant, AI-støttede kapaciteter inden for kritiske operationer;

83. advarer om, at gentagen indtrængen af droner i større europæiske lufthavne har afsløret alvorlige sårbarheder i det europæiske luftrum og har ført til betydelige forstyrrelser af lufttrafikken og fragtruterne; understreger, at beskyttelsen af kritisk infrastruktur såsom luftfartsknudepunkter skal behandles som en økonomisk sikkerhedsprioritet, der kræver koordinerede foranstaltninger på EU-plan for at forhindre operationelle forstyrrelser af kritisk transportinfrastruktur;

84. understreger, at kritisk energiinfrastruktur, som f.eks. terminaler til flydende gas, samkøringslinjer, lagringsfaciliteter eller elnet, skal behandles som økonomiske sikkerhedsaktiver med skærpet kontrol af ejer- og kontrolforhold og centrale leverandører af tjenesteydelser som fastsat i den reviderede forordning om screening af udenlandske direkte investeringer;

85. opfordrer til en målrettet EU-plan for at mindske højrisikoafhængigheden inden for det nukleare brændselskredsløb, herunder koordinerede protokoller om diversificering og nødindkøb;

86. bemærker, at den nylige omfattende strømafbrydelse i EU afslørede sårbarheder i både netstabiliteten og de digitale kontrolsystemer, der understøtter kritisk energiinfrastruktur, og skabte umiddelbare kaskadeøkonomiske virkninger med risiko for øget afhængighed af tredjelande;

87. understreger, at EU's datacenterkapacitet fortsat er utilstrækkelig til at imødekomme den hastigt voksende efterspørgsel efter højtydende og avanceret databehandling, da Europa kun tegner sig for ca. 15 % af den globale kapacitet hos datacentre i hyperskala, mens den europæiske efterspørgsel vokser med tocifrede årlige rater;

88. understreger betydningen af øget screening af ejerskabs-, drifts- og vedligeholdelseskontrakter med hensyn til undersøiske kabler, landingsstationer og centrale internetknudepunkter, der er strategiske aktiver;

89. opfordrer til målrettet beskyttelse mod fjendtlige erhvervelser af strategiske digitale nystartede virksomheder, herunder screening af minoritetsandele, konvertible instrumenter og ordninger for overførsel af intellektuel ejendomsret, samtidig med at der sikres passende kanaler på højt plan for EU-investeringer;

90. bemærker med bekymring, at 14 medlemsstater ifølge den anden rapport om medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af EU-værktøjskassen for 5G-cybersikkerhed, endnu ikke har indført restriktioner for højrisikoleverandører, hvilket indebærer betydelige sikkerhedsmæssige sårbarheder; glæder sig over den risikobaserede

tilgang og den strengere håndhævelse, der er skitseret i forslaget til revision af forordningen om cybersikkerhed for højrisikosager;

91. understreger, at en styrkelse af EU's økonomiske sikkerhed kræver, at EU-virksomheder inden for avancerede teknologier beskyttes mod tvang og støttes gennem fremme af lige vilkår;

92. understreger, at EU's digitale lovgivningsmæssige ramme er en grundlæggende søjle i dens suverænitet; understreger, at håndhævelsen af denne ramme skal forblive upåvirket af eksterne pres eller trusler om gengældelsesforanstaltninger som følge af handelstvister;

93. glæder sig over de kommende forslag til en EU-kvanteforordning, en retsakt om udvikling af cloudtjenester og kunstig intelligens og en revision af mikrochipforordningen; understreger, at effektiviteten heraf vil afhænge af en stærk handels- og investeringsdimension, herunder foranstaltninger til støtte for opskalering og markedsudbredelse, og lette adgangen til globale værdikæder og partnerskaber med ligesindede lande;

94. anerkender, at manglen på kritiske lægemidler er en økonomisk sikkerhedsmæssig sårbarhed; opfordrer til målrettede handels- og indkøbsværktøjer for at sikre kontinuitet i forsyningen af livsvigtige lægemidler, deres aktive stoffer og vigtige input i nødsituationer;

95. opfordrer til prioriteret afbødning af afhængigheden af aktive stoffer til fremstilling af lægemidler, udgangsmaterialer og vigtige prækursorer, hvor produktionen er koncentreret, og eksportrestriktioner er sandsynlige, herunder diversificerede forsyningskæder;

96. opfordrer til, at EU kortlægger og afbøder afhængigheden af en enkelt leverandør i fremstillingen af medicinsk udstyr, medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og dets centrale komponenter, og understreger behovet for en målrettet diversificering af fremstillingen og opskalering af EU's indenlandske produktion;

97. opfordrer til en risikobaseret beskyttelse af sundhedsdatainfrastruktur og cloudtjenester, der støtter sundhedssystemerne, herunder kontinuitetskrav og sikkerhedsforanstaltninger mod fjendtlig adgang eller forstyrrelser;

98. understreger, at strømmen af forfalskede lægemidler fra tredjelande undergraver sikkerheden og offentlighedens tillid; opfordrer til et styrket samarbejde om toldhåndhævelse for at styrke de sporbarhedskrav, der er fastsat i direktivet om forfalskede

lægemidler[16];

99. understreger, at en styrkelse og gennemførelse af kapitalmarkedsunionen og mobilisering af europæisk privat opsparing i strategiske industrier kan mindske afhængigheden af ekstern finansiering og forhindre tab af kontrol over kritiske aktiver og teknologier;

100. understreger, at finansielle meddelelsessystemer, herunder SWIFT, udgør kritisk infrastruktur for det globale finansielle systems funktion og EU's udenrigshandel; bemærker, at tidligere tilfælde af geopolitiske spændinger og sanktionsordninger har vist konsekvenserne af adgang til sådanne systemer; understreger betydningen af at sikre modstandsdygtighed, autonomi og retssikkerhed i forbindelse med EU's finansielle infrastruktur, herunder gennem sikkerhedsforanstaltninger mod unødig ekstern indblanding eller forstyrrelser, der kan påvirke kontinuiteten i den økonomiske aktivitet;

Multilateralt engagement og partnerskaber

101. bekræfter på ny EU's engagement i et regelbaseret multilateralt handelssystem med WTO som den mest udviklede ramme for forvaltning af global økonomisk indbyrdes afhængighed og håndtering af risici for den økonomiske sikkerhed på en forudsigelig og ikkediskriminerende måde;

102. beklager dog, at WTO i sin nuværende form ikke afhjælper asymmetrier mellem sine medlemmer med hensyn til åbenhed på markedet og fremme af fair konkurrence, og at det har en dysfunktionel tvistbilæggelsesordning; understreger, at en meningsfuld reform af WTO, herunder genoprettelsen af en fuldt fungerende tvistbilæggelsesordning, er afgørende for at kunne imødegå systemiske risici, begrænse urimelig praksis og forhindre optrapning af handelstvister; erkender, at EU i afventning af en sådan reform skal styrke sin egen kapacitet til at handle selvstændigt og reagere effektivt på økonomiske sikkerhedsrisici, stigende toldsatser og manglende gensidighed i markedets åbenhed; mener, at EU bør gå i spidsen for oprettelsen af en koalition af ligesindede mellemmagter med en klar ramme for kollektiv reaktion og gensidig bistand i tilfælde af økonomisk tvang;

103. bemærker med interesse den holdning, som Maroš Šefčovič, kommissær med ansvar for handel og økonomisk sikkerhed, har givet

---

16 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/62/EU af 8. juni 2011 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler for så vidt angår forhindring af, at forfalskede lægemidler kommer ind i den lovlige forsyningskæde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 74) http://data.europa.eu/eli/dir/2011/62/oj).

udtryk for med hensyn til behovet for at revurdere mestbegunstigelsesprincippet i lyset af, at visse WTO-medlemmer har øget deres andel af den globale handel drastisk, samtidig med at de holder deres egne markeder relativt lukkede; opfordrer til en vurdering af, hvordan mestbegunstigelsesprincippet kan afspejle realiteterne i det nuværende handelsmiljø bedre;

104. tilskynder til et tættere og mere struktureret samarbejde med betroede partnere og ligesindede økonomier for at opbygge netværksbaseret modstandsdygtighed over for forstyrrelser inden for handel og forsyning, herunder gennem netværk af pålidelige leverandører af kritiske teknologier og kritisk infrastruktur, der bør gå videre end teknisk overholdelse ved at indarbejde ikketekniske forvaltningsbaserede kriterier, der imødegår systemiske risici, som leverandører under udenlandsk statslig indflydelse udgør, og gennem koordineret beredskab, gensidige støtteordninger og supplerende tilgange til lageropbygning, reaktion på kriser og beskyttelse af kritiske forsyningskæder; opfordrer Kommissionen til at sikre, at erfaringerne fra partnere, der har været udsat for økonomiske sikkerhedsrisici, systematisk afspejles i EU's økonomiske sikkerhedsvurderinger, beredskabsplanlægning og eksterne koordinering;

105. hilser de økonomiske sikkerhedsinitiativer, der er udviklet inden for G7, velkommen; opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU spiller en proaktiv og synlig rolle i gennemførelsen og opfølgningen af disse initiativer, samtidig med at der sikres sammenhæng mellem G7-forpligtelserne og EU's egen værktøjskasse for økonomisk sikkerhed;

106. fastholder, at Parlamentet og navnlig Udvalget om International Handel spiller en afgørende rolle med hensyn til den demokratiske kontrol med foranstaltninger vedrørende den økonomiske sikkerhed, som har konsekvenser for handel og investeringer, herunder i alle faser af deres udformning, gennemførelse og revision, med henblik på at sikre gennemsigtighed, ansvarlighed og informeret parlamentarisk tilsyn; anmoder Kommissionen om at give Udvalget om International Handel adgang til alle relevante dokumenter vedrørende gennemførelsen af den økonomiske sikkerhedsstrategi i overensstemmelse med bedste interinstitutionelle praksis for aktindsigt; opfordrer til, at Udvalget om International Handel inddrages i det økonomiske sikkerhedsnetværk, der foreslås i den fælles meddelelse af 3. december 2025; fremhæver behovet for at opretholde regelmæssige strukturerede dialoger med Parlamentet om økonomiske sikkerhedsprioriteter, risici og afbødningsstrategier;

107. opfordrer Kommissionen til at foreslå en institutionel og forvaltningsmæssig ramme, der gør det muligt at udvikle og gennemføre en omfattende økonomisk sikkerhedsstrategi sammen med Parlamentet og Rådet og alle andre relevante offentlige og private interessenter;

°

° °

108. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.